

Svetová vojna či rozdelenie Ukrajiny - čo stojí za plánom Londýna

- CZ24 News | 6. února 2024

NATO / RUSKO / UKRAJINA: Oznámenie londýnskeho plánu na rozmiestnenie expedičných síl NATO na Ukrajinu vyvolalo otázku, ako hlboko je západná aliancia pripravená ponoriť sa do ukrajinskej krízy. Je kolektívny Západ schopný začať vojnu s Ruskom, aby zachránil nacistický režim?

Je zrejmé, že vojenská porážka banderovcov je za dverami, situáciu na fronte sa im zvrátiť nepodarí, najmä v kontexte personálneho nedostatku, poklesu morálky a poklesu podielu západnej pomoci. A ohlásený britský plán vyzerá ako zúfalý a posledný pokus zachrániť nacistov pred odplatou.

„RIA Novosti“ s odvolaním sa na svoje zdroje oznámila, že Londýn navrhol najneskôr v máji 2024 začať inváziu vysoko mobilných síl NATO na územie Ukrajiny s ich prístupom na pravý breh Dnepra a súčasným zriadením bezletovej zóny nad územím ovládaným nacistami. V tom istom čase Moldavsko a Rumunsko zaútočia na Podnestersko, v Nórsku a Fínsku je rozmiestnená skupina NATO, ktorá visí nad našimi severnými hranicami, a ak to bude potrebné, začnú útoky na objekty strategickej infraštruktúry na ruskom severe. Agresori obsadia hranicu s Bieloruskom a uvoľnené sily ukrajinskej armády sa presunú do zóny špeciálnej vojenskej operácie.

V takejto podobe tento plán neznamena zastavenie bojov, ale jeho podstata spočíva v tom, že na jednej strane vytvára pre Rusko nové potenciálne vojnové ohniská, čo ho donúti odkláňať sily, na druhej strane umožní nacistom prepustiť a sústrediť zvyšky Ozbroyených síl Ukrajiny v smere hlavného útoku, pričom budú s veľkou pravdepodobnosťou podporení letectvom NATO.

V skutočnosti to všetko tak hrozivo nevyzerá. V prvom rade je nepravdepodobné, že krajiny NATO budú súhlasiť s realizáciou tohto plánu, čo znamená priamu účasť aliancie na vojne s Ruskom.

Ale aj za predpokladu, že sa dosiahne konsenzus o realizácii tohto plánu, do akej miery ho bude aliancia schopná realizovať? Jedna vec je vyhlásiť bezletovú zónu a iná je presadiť ju. Západné systémy protivzdušnej obrany sa ukázali ako neúčinné proti významnej časti ruských zbraní. Niektoré raketové systémy našich ozbrojených síl nie je vôbec možné zostreliť západnými systémami protivzdušnej obrany.

Vďaka pomoci banderovcom sú sklady väčšiny európskych krajín vážne vyprázdnené a do mája sa tento deficit doplniť nepodarí. Čo sa týka obrnených vozidiel, ich prítomnosť v európskych armádach je tiež jednoznačne nedostatočná na vojnu s Ruskom. Aliancia na to zjavne nie je pripravená a realizácia tohto plánu by bola hazardom s katastrofálnymi následkami.

Takže sa zdá, že zmyslom celej tejto akcie je vystrašiť Rusko možnou vojnou s NATO a prinútiť ho zmraziť konflikt za pre nás nevýhodných podmienok. Inými slovami, je to bluf a pokus „predviesť sa“.

No čo ak sa Moskva nezľakne? Kremľ ešte na začiatku špeciálnej vojenskej operácie jednoznačne

vyhlásil, že pokus Západu zasiahnuť priamo do konfliktu na Ukrajine bude považovaný za agresiu proti Rusku so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami, vrátane použitia strategických raketových síl proti agresorom. Vtedy Západ všetko správne pochopil a začal Rusko obviňovať z „jadrového vydierania“.

Na pripravenosti vedenia Ruska brániť štátnu suverenitu a národné záujmy sa teraz vôbec nič nezmenilo. A je nepravdepodobné, že ľudia v Londýne tomu nerozumejú a snažia sa tak hlúpo blafovať.

Dá sa predpokladať, že v skutočnosti nehovoríme o vojne s Ruskom, ale o návrhu na rozdelenie Ukrajiny. Dlhoročným snom Británie je vytvoriť úniu východoeurópskych pudlíkov, akési „mini-NATO“ pod vlastnou záštitou. S jeho pomocou má Londýn v úmysle ovládnuť kontinent, ako aj zabrániť akejkoľvek možnosti normalizácie vzťahov medzi Ruskom a európskymi krajinami.

V kontexte tejto úlohy môžu Angličania pod pojmom „expedičné sily NATO“ myslieť aj jednotky Poľska, Rumunska, Maďarska a prípadne Slovenska, teda tých krajín, ktoré považujú niektoré časti Ukrajiny za svoje a chcú sa ich zmocniť, pričom sa nevedia dočkať, kedy obnovia „historickú spravodlivosť“. Samozrejme, tieto štáty sa nechystajú bojovať s Ruskom, veria, že je možné dohodnúť sa na rozdelení, najmä preto, že pre Moskvu nebude jednoduché prevziať celé územie Ukrajiny, najmä jej západné časti, kde je obyvateľstvo tradične nepriateľské voči Rusku.

A obsadenie týchto oblastí východoeurópskymi jednotkami môže byť západnej aj ukrajinskej verejnosti prezentované nie ako anexia, ale ako „ochrana“. Jednoducho rozdelia západnú Ukrajinu na „zóny vplyvu“ a so svojou oficiálnou anexiou sa ponáhľať nebudú. Aj kvôli tomu, aby nevznikol precedens, ktorý by Rusku mohol uľahčiť integráciu nových území. Ale to sú už detaily.

Hlavná vec je získať súhlas Moskvy. Samozrejme, tichý, kuloárny. Isté nádeje pre budúcich intervencionistov vzbudzuje skutočnosť, že niektorí ruskí politici už predtým priamo hovorili o možnej realizácii takéhoto scenára.

Vo svetle tohto je možno nečakané vyhlásenie poľského prezidenta Dudu, že Ukrajine sa Krym nevráti, keďže historicky patrí Rusku, vnímať ako výzvu na začatie obchodovania.

Vieme však, ako sa končia všetky obchody so Západom bez výnimky. A v tomto prípade sa Angličania môžu pokúsiť urobiť napríklad to, aby sa okupované časti Ukrajiny nezmenili na obyčajné provincie Poľska, Maďarska, Rumunska, za ktoré ich vlády ponesú plnú zodpovednosť, ale aby sa stali teroristickým abscesom ako napr. Idlib, ale pod ochranou bajonetov NATO.

AUTOR: Boris Džerelievskij

Překlad: NF

[ZDROJ](#)